



Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 9ης Ιουνίου 2016 *

«Προδικαστική παραπομπή — Ατμοσφαιρική ρύπανση — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Έννοια της “εγκαταστάσεως” — Περιλαμβάνει τον τόπο αποθηκεύσεως του καυσίμου — Κανονισμός (ΕΕ) 601/2012 — Έννοια του “καυσίμου που εξήχθη από την εγκατάσταση»

Στην υπόθεση C-158/15,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Raad van State (Συμβούλιο της Επικρατείας, Κάτω Χώρες) με απόφαση της 1ης Απριλίου 2015, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 3 Απριλίου 2015, στο πλαίσιο της δίκης

Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV

κατά

Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

συγκείμενο από τους A. Arabadjien, πρόεδρο τμήματος, J.-C. Bonichot (εισηγητή) και E. Regan, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV, εκπροσωπούμενη από τους V.M.Y. van't Lam και T. Kortmann, advocaten,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. De Ree και M. Bulterman,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους E. Manhaeve και K. Mifsud-Bonnici,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 3ης Μαρτίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 3, στοιχείο ε', της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου (ΕΕ 2003, L 275, σ. 32), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 1359/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013 (ΕΕ 2013, L 343, στο εξής: οδηγία 2003/87), και του άρθρου 27, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 601/2012 της Επιτροπής, της 21ης Ιουνίου 2012, για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2003/87/EK (ΕΕ 2012, L 181, σ. 30), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 206/2014 της Επιτροπής, της 4ης Μαρτίου 2014 (ΕΕ 2014, L 65, σ. 27, στο εξής: κανονισμός 601/2012).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV (στο εξής: EPZ) και της Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit (διευθύνσεως της αρμόδιας για θέματα εκπομπών ολλανδικής αρχής, στο εξής: NEa), με αντικείμενο το αν λαμβάνονται υπόψη οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου που οφείλονται στην αυτοθέρμανση του άνθρακα κατά τη διάρκεια της αποθηκεύσής του.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η οδηγία 2003/87

- 3 Η αιτιολογική σκέψη 11 της οδηγίας 2003/87 έχει ως εξής:

«Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι φορείς εκμετάλλευσης ορισμένων συγκεκριμένων δραστηριοτήτων διαθέτουν άδεια εκπομπής αερίων θερμοκηπίου και παρακολουθούν και αναφέρουν τις οικείες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, που έχουν καθορισθεί για τις εν λόγω δραστηριότητες.»
- 4 Το άρθρο 2 της οδηγίας αυτής, που επιγράφεται «Πεδίο εφαρμογής», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις εκπομπές από τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα I και στα αέρια θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα II.»
- 5 Το άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας, που επιγράφεται «Ορισμοί», έχει ως εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

[...]

β) “εκπομπές”: απελευθέρωση αερίων θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα από πηγές μιας εγκατάστασης·

[...]

[...]

ε) “εγκατάσταση”: σταθερή τεχνική μονάδα όπου διεξάγονται μία ή περισσότερες δραστηριότητες απαριθμούμενες στο παράρτημα I και οποιεσδήποτε άλλες δραστηριότητες άμεσα σχετιζόμενες με αυτές, οι οποίες συνδέονται, τεχνικώς, με τις διεξαγόμενες δραστηριότητες στο συγκεκριμένο τόπο και θα μπορούσαν να έχουν επιπτώσεις στις εκπομπές και τη ρύπανση·

[...]

κ) Με τον όρο “καύση” νοείται κάθε οξείδωση καυσίμων, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιείται η παραγόμενη από τη διαδικασία αυτήν θερμότητα ή ηλεκτρική ή μηχανική ενέργεια και οποιεσδήποτε άλλες άμεσα συνδεόμενες δραστηριότητες, περιλαμβανομένου του καθαρισμού απαερίων·

[...]»

- 6 Το άρθρο 12 της ίδιας οδηγίας, που επιγράφεται «Μεταβίβαση, επιστροφή και ακύρωση δικαιωμάτων», προβλέπει στην παράγραφο 3 τα εξής:

«Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, το αργότερο στις 30 Απριλίου κάθε έτους, ο φορέας εκμετάλλευσης κάθε εγκατάστασης να παραδίδει αριθμό δικαιωμάτων, εκτός των δικαιωμάτων που έχουν εκχωρηθεί δυνάμει του κεφαλαίου II, που αντιστοιχεί στις συνολικές εκπομπές από την εν λόγω εγκατάσταση κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ημερολογιακού έτους, όπως έχουν πιστοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 15 και στη συνέχεια τα εν λόγω δικαιώματα να ακυρώνονται.»

- 7 Το παράρτημα I της οδηγίας 2003/87 απαριθμεί τις κατηγορίες δραστηριοτήτων στις οποίες εφαρμόζεται η οδηγία αυτή και προβλέπει, μεταξύ άλλων, στο σημείο 6, την καύση καυσίμων σε εγκαταστάσεις με συνολική ονομαστική θερμική κατανάλωση άνω των 20 MW, πλην των εγκαταστάσεων αποτεφρώσεως επικίνδυνων ή αστικών αποβλήτων. Το σημείο 5 του παραρτήματος αυτού διευκρινίζει εξάλλου ότι, όταν μια εγκατάσταση υπερβαίνει το προβλεπόμενο στο συγκεκριμένο παράρτημα ανώτατο όριο παραγωγικής ικανότητας οιασδήποτε δραστηριότητας, όλες οι μονάδες καύσεως καυσίμων, πέραν των μονάδων αποτεφρώσεως επικίνδυνων ή αστικών αποβλήτων, περιλαμβάνονται στην άδεια εκπομπής αερίων θερμοκηπίου.

Ο κανονισμός 601/2012

- 8 Η αιτιολογική σκέψη 1 του κανονισμού 601/2012 έχει ως εξής:

«Η πλήρης παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου με συνέπεια, διαφάνεια και ακρίβεια, σύμφωνα με τις εναρμονισμένες απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, είναι θεμελιώδους σημασίας για την αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, που θεσπίστηκε με την [οδηγία 2003/87]. [...]»

- 9 Η αιτιολογική σκέψη 5 του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«Το σχέδιο παρακολούθησης, το οποίο περιλαμβάνει λεπτομερή και πλήρη τεκμηρίωση, με διαφάνεια, της μεθοδολογίας παρακολούθησης που εφαρμόζει συγκεκριμένος φορέας εκμετάλλευσης εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, θα πρέπει να αποτελεί βασικό στοιχείο του συστήματος που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό. Θα πρέπει να απαιτούνται τακτικές επικαιροποιήσεις του σχεδίου, τόσο ως επακόλουθο των διαπιστώσεων του ελεγκτή όσο και με πρωτοβουλία του φορέα εκμετάλλευσης ή φορέα εκμετάλλευσης αεροσκαφών. [...]»

- 10 Το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού, που επιγράφεται: «Πεδίο εφαρμογής», προβλέπει τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων για τις εκπομπές των αερίων θερμοκηπίου τα οποία καθορίζονται σε σχέση με τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα I της [οδηγίας 2003/87] και για τα δεδομένα δραστηριότητας, από σταθερές εγκαταστάσεις [...].

Εφαρμόζεται στις εκπομπές και στα δεδομένα δραστηριότητας που σημειώνονται από την 1η Ιανουαρίου 2013.»

- 11 Το άρθρο 3 του κανονισμού 601/2012, που επιγράφεται «Ορισμοί», προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

[...]

- 5) “πηγή εκπομπών”: διακριτό τμήμα εγκατάστασης ή διεργασία στο εσωτερικό εγκατάστασης, από τα οποία εκπέμπονται αντίστοιχα αέρια θερμοκηπίου [...]

[...]

- 11) “εκπομπές καύσης”: οι εκπομπές αερίων θερμοκηπίου κατά την εξώθερμη αντίδραση καυσίμου με οξυγόνο·

[...].»

- 12 Το άρθρο 5 του εν λόγω κανονισμού, που επιγράφεται «Πληρότητα», προβλέπει τα εξής:

«Η παρακολούθηση και η υποβολή εκθέσεων πρέπει να είναι πλήρεις και να καλύπτουν όλες τις εκπομπές διεργασίας και καύσης από όλες τις πηγές εκπομπών και ροές πηγής που ανήκουν σε δραστηριότητες οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα I της [οδηγίας 2003/87] και άλλες συναφείς δραστηριότητες οι οποίες εντάσσονται δυνάμει του άρθρου 24 της ίδιας οδηγίας, καθώς και όλα τα αέρια θερμοκηπίου που έχουν καθοριστεί σε σχέση με τις εν λόγω δραστηριότητες, ταυτόχρονα δε να αποτρέπουν τις διπλοεγγραφές.

Οι φορείς εκμετάλλευσης και οι φορείς εκμετάλλευσης αεροσκαφών εφαρμόζουν τα κατάλληλα μέτρα για την αποτροπή κενών στα δεδομένα κατά την περίοδο αναφοράς.»

- 13 Το άρθρο 11 του ίδιου κανονισμού, που επιγράφεται «Γενική υποχρέωση», ορίζει, στην παράγραφο 1, τα εξής:

«Κάθε φορέας εκμετάλλευσης ή φορέας εκμετάλλευσης αεροσκαφών παρακολουθεί τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου βάσει σχεδίου παρακολούθησης που έχει εγκριθεί από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 12, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση και τη λειτουργία της εγκατάστασης [...] την οποία αφορά η παρακολούθηση.

[...].»

- 14 Το άρθρο 20 του κανονισμού 601/2012, που επιγράφεται «Όρια παρακολούθησης», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Ο φορέας εκμετάλλευσης καθορίζει τα όρια παρακολούθησης κάθε εγκατάστασης.

Εντός των ορίων αυτών, ο φορέας εκμετάλλευσης συμπεριλαμβάνει όλες τις εκπομπές των σχετικών αερίων θερμοκηπίου από όλες τις πηγές εκπομπών και τις ροές πηγής που ανήκουν σε δραστηριότητες της συγκεκριμένης εγκατάστασης οι οποίες απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της [οδηγίας 2003/87], καθώς και από τις δραστηριότητες και τα αέρια θερμοκηπίου που έχει εντάξει το κράτος μέλος κατ' εφαρμογή του άρθρου 24 της [εν λόγω οδηγίας].

Ο φορέας εκμετάλλευσης συμπεριλαμβάνει επίσης τις εκπομπές που οφείλονται τόσο στην κανονική λειτουργία όσο και σε απρόβλεπτα συμβάντα, συμπεριλαμβανομένων της εκκίνησης και διακοπής λειτουργίας και των καταστάσεων έκτακτης ανάγκης κατά την περίοδο αναφοράς, με εξαίρεση τις εκπομπές των κινητών μηχανών που χρησιμοποιούνται στις μεταφορές.»

- 15 Το άρθρο 21 του εν λόγω κανονισμού, που επιγράφεται «Επιλογή της μεθοδολογίας παρακολούθησης», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Για την παρακολούθηση των εκπομπών μιας εγκατάστασης, ο φορέας εκμετάλλευσης επιλέγει να εφαρμόσει είτε μεθοδολογία βασιζόμενη σε υπολογισμούς είτε μεθοδολογία βασιζόμενη σε μετρήσεις, με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων του παρόντος κανονισμού.

Η βασιζόμενη σε υπολογισμούς μεθοδολογία συνίσταται στον προσδιορισμό των εκπομπών από ροές πηγής με βάση δεδομένα δραστηριότητας που λαμβάνονται με τη βοήθεια συστημάτων μετρήσεων και συμπληρωματικές παραμέτρους που προκύπτουν από εργαστηριακές αναλύσεις ή προκαθορισμένες τιμές. [...]

[...]»

- 16 Το άρθρο 27 του ίδιου κανονισμού, που επιγράφεται «Προσδιορισμός των δεδομένων δραστηριότητας», προβλέπει τα εξής:

«1. Ο φορέας εκμετάλλευσης προσδιορίζει τα δεδομένα δραστηριότητας μιας ροής πηγής με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:

- α) βάσει συνεχούς μέτρησης στη διεργασία η οποία προκαλεί τις εκπομπές·
- β) βάσει άθροισης των μετρήσεων ποσοτήτων που παραδίδονται χωριστά, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές μεταβολές αποθεμάτων.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο β), η ποσότητα καυσίμου ή υλικού που χρησιμοποιήθηκε σε διεργασία κατά την περίοδο αναφοράς υπολογίζεται ως η ποσότητα καυσίμου ή υλικού που αγοράστηκε κατά την περίοδο αναφοράς, μείον την ποσότητα καυσίμου ή υλικού που εξήχθη από την εγκατάσταση, συν την ποσότητα καυσίμου ή υλικού που βρισκόταν στα αποθέματα στην αρχή της περιόδου αναφοράς, μείον την ποσότητα καυσίμου ή υλικού που βρισκόταν στα αποθέματα στο τέλος της περιόδου αναφοράς.

[...]»

Το δίκαιο των Κάτω Χωρών

- 17 Κατά το άρθρο 2.2, παράγραφος 1, του wet milieubeheer (νόμου περί περιβαλλοντικής διαχείρισεως), τα προβλεπόμενα από τον κανονισμό 601/2012 καθήκοντα ανατίθενται στη NEa.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 18 Η EPZ εκμεταλλεύεται στις Κάτω Χώρες μια μονάδα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από άνθρακα, η οποία τέθηκε σε λειτουργία το 1987. Η μονάδα αυτή έχει ισχύ 406 MW και καταναλώνει κατά μέσο όρο 2 500 τόνους άνθρακα ημερησίως.
- 19 Ο άνθρακας παραδίδεται σε τόπο αποθηκεύσεως που απέχει περίπου 800 μέτρα από τη μονάδα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας (στο εξής: μονάδα παραγωγής), ενώ δημόσιος δρόμος χωρίζει τον τόπο αποθηκεύσεως από την εν λόγω μονάδα. Ο άνθρακας διατηρείται στον τόπο αποθηκεύσεως για έξι μήνες έως ένα έτος πριν μεταφερθεί στη μονάδα παραγωγής πάνω σε κυλιόμενο τάπητα προκειμένου, εν συνεχεία, να κονιορτοποιηθεί και ακολούθως να εισέλθει στην εγκατάσταση καύσεως.
- 20 Στο πλαίσιο επεξεργασίας του σχεδίου παρακολουθήσεως της εγκαταστάσεως που εκμεταλλεύεται η EPZ, για την τρίτη περίοδο εμπορίας από το έτος 2013 έως το έτος 2020, η NEa έκρινε ότι οι απώλειες άνθρακα λόγω αυτοθερμάνσεως του κατά την περίοδο αποθηκεύσεως δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως καύσιμο που εξήχθη από την εγκατάσταση αυτή κατά την έννοια του άρθρου 27, παράγραφος 2, του κανονισμού 601/2012.
- 21 Με απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2013, η NEa αρνήθηκε, συνεπώς, να εγκρίνει τη ζητηθείσα από την EPZ τροποποίηση του εν λόγω σχεδίου παρακολουθήσεως και, στη συνέχεια, με απόφαση της 23ης Απριλίου 2014, απέρριψε ως αβάσιμη την υποβληθείσα από την εν λόγω επιχείρηση ένσταση κατά της ανωτέρω πρώτης αποφάσεως.
- 22 Η EPZ άσκησε ενώπιον του Raad van State (Συμβουλίου της Επικρατείας) προσφυγή ακυρώσεως της ανωτέρω τελευταίας αποφάσεως.
- 23 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Raad van State (Συμβούλιο της Επικρατείας) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Εμπίπτει στην έννοια της εγκαταστάσεως κατά το [άρθρο 3, στοιχείο ε',] της [οδηγίας 2003/87] κατάσταση όπως η προκειμένη, στο πλαίσιο της οποίας άνθρακας αποθηκεύεται σε πάρκο άνθρακα, όπου λαμβάνουν χώρα εκπομπές CO₂ ως αποτέλεσμα αυτοθερμάνσεως και το κέντρο του πάρκου βρίσκεται σε απόσταση περίπου 800 μέτρων από τα όρια [του οικοπέδου] της μονάδας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από άνθρακα, ενώ δημόσιος δρόμος χωρίζει τις δύο εκτάσεις γης και ο άνθρακας μεταφέρεται από τον τόπο αποθηκεύσεως προς τη μονάδα παραγωγής μέσω κυλιόμενου τάπητα ο οποίος διασχίζει τον δημόσιο δρόμο;
- 2) Εμπίπτει στην έννοια της εκφράσεως “καύσιμο που εξήχθη από την εγκατάσταση”, που περιέχεται στο άρθρο 27, παράγραφος 2, του [κανονισμού 601/2012], κατάσταση όπως η προκειμένη, στο πλαίσιο της οποίας ποσότητα άνθρακα αναλώνεται κατά τη διάρκεια της αποθηκεύσεως στο πάρκο άνθρακα λόγω καύσεως οφειλόμενης σε αυτοθέρμανση;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 24 Με το πρώτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν συνιστά «εγκατάσταση», κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο ε', της οδηγίας 2003/87, τόπος αποθηκεύσεως του καυσίμου μονάδας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από άνθρακα, όπως ο προκείμενος στην υπόθεση της κύριας δίκης κατά την περιγραφή του αιτούντος δικαστηρίου, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του γεγονότος ότι ο τόπος αυτός απέχει περίπου 800 μέτρα από τη

συγκεκριμένη μονάδα παραγωγής, ότι τον χωρίζει από αυτήν δημόσιος δρόμος και ότι το καύσιμο μεταφέρεται από τον τόπο αποθηκεύσεως στη μονάδα παραγωγής μέσω κυλιόμενου τάπητα που διασχίζει τον δημόσιο δρόμο.

- 25 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, για τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας, το άρθρο 3, στοιχείο ε', της οδηγίας 2003/87 ορίζει ως «εγκατάσταση» τη σταθερή τεχνική μονάδα όπου διεξάγονται μία ή περισσότερες από τις απαριθμούμενες στο παράρτημα I δραστηριότητες και κάθε άλλη άμεσα σχετιζόμενη με αυτές δραστηριότητα, η οποία συνδέεται τεχνικώς με τις εκεί διεξαγόμενες δραστηριότητες και θα μπορούσε να έχει επιπτώσεις στις εκπομπές και στη ρύπανση.
- 26 Εξάλλου, το παράρτημα αυτό αφορά, μεταξύ άλλων, τη δραστηριότητα της καύσεως καυσίμων σε εγκαταστάσεις με συνολική ονομαστική θερμική κατανάλωση άνω των 20 MW, πλην των εγκαταστάσεων αποτεφρώσεως επικίνδυνων ή αστικών αποβλήτων.
- 27 Στην υπόθεση της κύριας δίκης δεν αμφισβητείται ότι, στο μέτρο που η μονάδα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από άνθρακα της EPZ έχει συνολική ονομαστική θερμική κατανάλωση άνω των 20 MW, η δραστηριότητα της καύσεως άνθρακα στην εγκατάσταση αυτή εμπίπτει στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87.
- 28 Αντιθέτως, όσον αφορά τη δραστηριότητα της αποθηκεύσεως, ακόμη κι αν υποτεθεί ότι η φυσική υπερθέρμανση του άνθρακα που προορίζεται για την εν λόγω μονάδα παραγωγής, κατά την αποθήκευση αυτού του καυσίμου, μπορεί να θεωρηθεί ως καύση καυσίμων απαριθμούμενη στο παράρτημα I της οδηγίας αυτής, από τη δικογραφία που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο δεν προκύπτει ότι η ονομαστική θερμική κατανάλωση του επίμαχου στην υπόθεση της κύριας δίκης τόπου αποθηκεύσεως υπερβαίνει το ανώτατο όριο των 20 MW που ορίζει το παράρτημα I της οδηγίας αυτής. Ο τόπος αυτός δεν μπορεί, συνεπώς, να θεωρηθεί ως σταθερή τεχνική μονάδα κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο ε', της οδηγίας 2003/87.
- 29 Κατά συνέπεια, ο επίμαχος στην υπόθεση της κύριας δίκης τόπος αποθηκεύσεως του άνθρακα αποτελεί μέρος εγκαταστάσεως κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο ε', της οδηγίας 2003/87, μόνον εάν η δραστηριότητα αποθηκεύσεως του άνθρακα πληροί τα κριτήρια που προβλέπει η διάταξη αυτή για δραστηριότητες άλλες από τις απαριθμούμενες στο παράρτημα I της οδηγίας αυτής. Τούτο ισχύει εάν η δραστηριότητα αυτή σχετίζεται άμεσα με τη δραστηριότητα της καύσεως στη μονάδα παραγωγής, εάν συνδέεται τεχνικώς με τις διεξαγόμενες δραστηριότητες στον τόπο της συγκεκριμένης μονάδας παραγωγής και εάν θα μπορούσε να έχει επιπτώσεις στις εκπομπές και στη ρύπανση.
- 30 Συναφώς πρέπει να επισημανθεί, αφενός, ότι αρκεί το γεγονός και μόνον ότι ο αποθηκευμένος άνθρακας είναι αναγκαίος για τη λειτουργία της μονάδας παραγωγής προκειμένου να θεωρηθεί ότι η αποθήκευση σχετίζεται άμεσα με την εν λόγω δραστηριότητα. Αυτή η άμεση σχέση υφίσταται, εξάλλου, όταν υπάρχει τεχνική σύνδεση μεταξύ των δύο δραστηριοτήτων. Πράγματι, όπως προτείνει η γενική εισαγγελέας στο σημείο 30 των προτάσεών της, πρέπει να συνάγεται η ύπαρξη τέτοιας συνδέσεως όταν η σχετική δραστηριότητα ενσωματώνεται βάσει κοινής τεχνικής διαδικασίας στη δραστηριότητα της καύσεως στη μονάδα παραγωγής.
- 31 Τέτοια σύνδεση υφίσταται εν πάση περιπτώσει όταν πρόκειται περί τόπου αποθηκεύσεως άνθρακα όπως ο επίμαχος στην υπόθεση της κύριας δίκης, λόγω της πρακτικής οργάνωσης του τόπου αυτού και του υφιστάμενου κυλιόμενου τάπητα που βρίσκεται μεταξύ του άρκου άνθρακα και της μονάδας παραγωγής.
- 32 Οι λοιπές περιστάσεις που μνημονεύει το αιτούν δικαστήριο, ήτοι ότι το οικόπεδο του τόπου αποθηκεύσεως απέχει περίπου 800 μέτρα από το οικόπεδο της μονάδας παραγωγής και ότι δημόσιος δρόμος χωρίζει τα εν λόγω δύο οικόπεδα, είναι συναφώς άνευ σημασίας.

- 33 Αφετέρου, πρέπει επίσης να διαπιστωθεί ότι, όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, από την επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης δραστηριότητα αποθηκεύσεως του άνθρακα εκπέμπονται αέρια θερμοκηπίου διά της καύσεως που οφείλεται σε φυσική υπερθέρμανση και ότι, συνεπώς, η εν λόγω δραστηριότητα θα μπορούσε να έχει επιπτώσεις στις εκπομπές και στη ρύπανση κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο ε', της οδηγίας 2003/87.
- 34 Κατόπιν των προεκτεθέντων, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τόπος αποθηκεύσεως του καυσίμου μιας μονάδας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από άνθρακα, όπως ο επίμαχος στην υπόθεση της κύριας δίκης κατά την περιγραφή του αιτούντος δικαστηρίου, αποτελεί μέρος «εγκαταστάσεως» κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο ε', της οδηγίας 2003/87.

Επί του δεύτερου ερωτήματος

- 35 Με το δεύτερο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν το άρθρο 27, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 601/2012 έχει την έννοια ότι οι απώλειες άνθρακα λόγω καύσεως οφειλόμενης σε φυσική υπερθέρμανσή του, κατά την αποθήκευσή του σε τόπο που αποτελεί μέρος εγκαταστάσεως κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο ε', της οδηγίας 2003/87, πρέπει να θεωρηθούν ως άνθρακας που εξήχθη από την εγκατάσταση αυτή.
- 36 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η EPZ επέλεξε, για την παρακολούθηση των εκπομπών της εγκαταστάσεως που εκμεταλλεύεται, να εφαρμόσει τη μεθοδολογία παρακολούθησεως που στηρίζεται στον υπολογισμό τον οποίο περιγράφει το άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 601/2012.
- 37 Στην περίπτωση αυτή, κατ' αρχάς, το άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 601/2012 παρέχει στον φορέα εκμεταλλεύσεως τη δυνατότητα να προσδιορίσει τα δεδομένα δραστηριότητας μιας ροής πηγής βάσει αθροίσεως των μετρήσεων ποσοτήτων που παραδίδονται χωριστά, λαμβανομένων υπόψη των μεταβολών αποθεμάτων.
- 38 Το άρθρο 27, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 601/2012 προβλέπει, στη συνέχεια, ότι, για τον προσδιορισμό των δεδομένων δραστηριότητας μιας ροής πηγής σύμφωνα με τη μέθοδο της παραγράφου 1, στοιχείο β', του άρθρου αυτού, πρέπει, μεταξύ άλλων, να αφαιρεθεί από την ποσότητα καυσίμου που αγοράστηκε κατά την περίοδο αναφοράς η ποσότητα καυσίμου που εξήχθη από την εγκατάσταση.
- 39 Τόσο το γράμμα της διατάξεως αυτής που περιλαμβάνει την έννοια της «εξαγωγής» και όχι της «απώλειας» όσο και ο σκοπός τον οποίο επιδιώκει ο κανονισμός 601/2012 και συνίσταται στο να διασφαλιστεί η πλήρης παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων οι οποίες καλύπτουν, όπως ορίζει το άρθρο 5 του κανονισμού αυτού, όλες τις εκπομπές διεργασίας και καύσεως από όλες τις πηγές εκπομπών και ροές πηγής που ανήκουν στις απαριθμούμενες στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/87 δραστηριότητες καθώς και όλες τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου που έχουν καθοριστεί σε σχέση με τις εν λόγω δραστηριότητες, αποτρέποντας ταυτοχρόνως τις διπλοεγγραφές, δικαιολογούν την εκτίμηση ότι απώλειες καυσίμων όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης δεν μπορούν να θεωρηθούν ως καύσιμο που εξήχθη από την εγκατάσταση κατά την έννοια του άρθρου 27, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού.
- 40 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 27, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 601/2012 έχει την έννοια ότι οι απώλειες άνθρακα λόγω καύσεως οφειλόμενης σε φυσική υπερθέρμανσή του, κατά την αποθήκευσή του σε τόπο που αποτελεί μέρος εγκαταστάσεως κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο ε', της οδηγίας 2003/87 δεν μπορούν να θεωρηθούν ως άνθρακας που εξήχθη από την εγκατάσταση αυτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 41 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Τόπος αποθηκεύσεως του καυσίμου μιας μονάδας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από άνθρακα, όπως ο επίμαχος στην υπόθεση της κύριας δίκης κατά την περιγραφή του αιτούντος δικαστηρίου, αποτελεί μέρος «εγκαταστάσεως» κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο ε', της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 1359/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013.
- 2) Το άρθρο 27, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 601/2012 της Επιτροπής, της 21ης Ιουνίου 2012, για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2003/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 206/2014 της Επιτροπής, της 4ης Μαρτίου 2014, έχει την έννοια ότι οι απώλειες άνθρακα λόγω καύσεως οφειλόμενης σε φυσική υπερθέρμανσή του, κατά την αποθήκευσή του σε τόπο που αποτελεί μέρος εγκαταστάσεως κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο ε', της οδηγίας 2003/87, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως άνθρακας που εξήχθη από την εγκατάσταση αυτή.

(υπογραφές)